

den 10. december 1957. I resolutionen bekræfter plenarforsamlingen den bestående praksis, hvorefter formandsposterne for hovedudvalgene fordeles med 2 til Latinamerika, 2 til Asien-Afrika, 2 til Vesteuropa og andre lande samt 1 til Østeuropa. Plenarforsamlingen beslutter dernæst at udvide antallet af vicepræsidenter til 13. De 13 vicepræsidentposter skal ifølge et annekts til resolutionen fordeles med 4 til Asien-Afrika, 1 til Østeuropa, 2 til Latinamerika, 2 til Vesteuropa og andre stater samt som hidtil 5 til de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet. Det udtales endvidere, at antallet af vicepræsidenter fordelt til de forskellige områder i henhold til foranstående vil blive reduceret med én i den gruppe af lande, fra hvilken præsidenten for forsamlingen vælges. Resolutionen blev vedtaget med 48 stemmer for, 17 stemte imod (heriblandt de nordiske lande, Benelux, Frankrig, Italien og Storbritannien), medens 10 (bl. a. De Forenede Stater, Østrig, Tyrkiet og Grækenland samt visse latinamerikanske lande) afholdt sig fra at stemme.

Plenarforsamlingen bekræftede den 12. december 1957 resolutionen med 49 stemmer for, 1 stemte imod (Kina), medens 27 afholdt sig fra at stemme (heriblandt de nordiske lande). Forinden havde plenarforsamlingen på forslag af Storbritannien vedtaget et tillæg til resolutionen, der bestemmer, at en repræsentant fra Commonwealthlandene skal have en plads i General Committee inden for de angivne rammer, og uden at den fastsatte geografiske fordeling af pladserne ændres. Ændringsforslaget blev vedtaget med 59 stemmer, ingen stemte imod, medens 18 lande (heriblandt Danmark, Norge, Finland, Benelux, Frankrig og Italien) undlod at stemme.

Under debatten i udvalget og plenarforsamlingen blev der af en række medlemsstater, heriblandt *Danmark*, givet udtryk for forståelse for en ændring i General Committee's sammensætning, eventuelt i form af en mindre udvidelse af antallet af vicepræsidenter i betragtning af den i de senere år stedfundne udvidelse af FN's medlemskreds. En udvidelse til 13 vicepræsidenter måtte imidlertid befrygtes at gøre General Committee mindre effektivt arbejdende. Flere delegationer gav udtryk for, at en udvidelse af General Committee's sammen-

sætning burde afvente den eventuelle udvidelse af sikkerhedsrådet og det økonomiske og sociale råd.

Flere lande fandt, at den i resolutionens annekts fastsatte fordeling af vicepræsidentposter på de forskellige landegrupper ikke var i overensstemmelse med FN's principper; fordelingen kunne ikke betegnes som geografisk, men måtte betragtes som rent politisk. Den svenske delegerede udtalte i den forbindelse, at man ikke i en resolution kunne foreskrive, hvorledes delegationerne skulle stemme i de hemmelige valg af vicepræsidenter, og at det følgelig var vanskeligt at se, hvorledes resolutionen kunne være mere bindende end de hidtidige „gentleman-agreements“ om fordelingen.

18. Palæstinaflygtninge.

(Dagsordenens punkt 26).

Under behandlingen af ovennævnte spørgsmål i det særlige politiske udvalg oplyste direktøren for FN's hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Den nære Orient (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, UNRWA), Mr. Henry Labouisse, at UNRWA stadig underholder 900 000 arabiske flygtninge og sørger for husly til 360 000 og for undervisning til 170 000. Direktøren erklærede, at den forløbne periode havde været særlig vanskelig for organisationen på grund af forholdene i Mellemøsten, men vanskelighederne var blevet overvundet, og forholdet til værtslandene var blevet forbedret. Han mente fortsat, at det ville være urealistisk at vente afgørende fremskridt mod en løsning af flygtningespørgsmålet, medmindre flygtningene fik valget mellem repatriering og erstatning for ejendom efterladt i Israel. Han fandt det nedslående, at landene samtidig med at manifestere en voksende interesse for situationen i Det mellemste Østen var uvillige til at se flygtningespørgsmålet, der var roden til uroen i området, i øjnene.

Om organisationens finansielle situation oplyste direktøren, at UNRWA i den forløbne 18 måneders periode havde måttet anvende 14 mill. dollars mindre end det af plenarforsamlingen godkendte budget, fordi de indkomne bidrag ikke havde kunnet strække længere, og selv med det nedskårne budget havde organisationen været nødt til at bruge